

प्रवेश सं० १६२८०

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं०

नाम प्रयागमाहात्म्यम्

ग्रन्थकार

पत्र सं० १ - १३

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३२

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १२

आकारः ८" x ४.८"

14459

लिपिः दे. ना.

आधारः कागज

वि० विवरणम् सम्पूर्णम्

सं. १२२५

नं. १२८४

पी० एम० यू० पा० - ७७ एम० सी० ई० - १६५१ - ५० ०००

प्रयागमाहात्म्य

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गणेशाय नमः ॥
 नदि के अरुवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रयागं स्थापयत्नेन ॥ मार्गं देवेन च धितं
 यः पुरा पोतुस्त्वं वेदो भावते तु पुरा कृते प्रापरा ज्यैष्ठ्या सुते ॥ एतस्मिन् नंतरे
 राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ आशु शोकेन संतप्तो धितयस्तपुनः पुनः ॥ अ
 त्र सुयोधनो राजा एका दश वरमपति ॥ अस्माकं प्राप्य बहुराः सर्वे ते निधनं
 गताः ॥ वासुदेवं समाश्रित्य पंचरोषास्तु पोतवाः ॥ ४ ॥ संप्रभो कृष्णं च श्रेष्ठं
 च कर्णं चैव महाबलं ॥ सुयोधनं च राजानं पुत्रे ॥ आशु समाश्रितं ॥ यरा शो
 नि हृत्य सर्वास्तु वं चाये भरमानिनः ॥ किं नो राजेन कर्तव्यं जोगेर्वाजीवि
 तेन वा ॥ ६ ॥ चिकुरे प्रिति संक्षिप्तं राजा विप्रवृत्तौ गतः ॥ निश्चेष्टश्च प्रिरुक्तः
 हः किंचिन्तिष्ठस्य भामुखः ॥ ७ ॥ तथ्यसेनो वदश राजा विनयात् पुनः पुनः ॥ क
 तरो निधियोगो वा नियमस्तीर्थमेव च ॥ येनाहं शीघ्रमा मुच्ये महापातक
 किं विधातव्यं न स्नात्वा न रोयाति विष्णु लोकमनु नमः ॥ कथं पृच्छामि वैसे

द्वायेनेदेकारितोस्यहं॥२॥राष्ट्रकंयंपद्यमस्यपुत्रशतंत॥१॥१०॥
 वमापन्नोऽधर्मपुत्रोयुधिष्ठिर॥अस्मदनुपांशुःसर्वंभ्रातृशौक्यपुत्रिपुत्रा
 १॥येचतत्रमहात्मानःसमेताःपांडवोऽभिराःकुंतीचद्रौपदीचैवयेचैत
 त्रसमागताः१२॥अमौनिपत्तिताःसर्वेजंदमानाःखनततःकाराणास्पातु
 मार्कंडेस्तनूनातोपुत्रिपुत्रि॥१३॥यथावैश्वमापन्नोरोदमानःसुदुःखि
 तःअचिरेतेषकालेनमार्कंडेयोमहातपाः१४॥हस्तिनापुरस्त्रेप्राप्यराज
 दारेसमागतःद्वारपालोपितंद्वारश्लोकथितकोनद्रुत॥१५॥तौद्रुकोमो
 मार्कंडोद्वारेतिहस्यसौमुनिः॥लेखितोऽधर्मपुत्रस्तद्वारमागततःपरां१६॥
 १॥२॥उच्यते॥स्वागतस्तेमहाभागस्वागतस्तेमहापुत्रेअध्वमेसफलंज
 नमअध्वमेसफलंजुले॥१७॥अध्वमेपितरस्तथास्वध्यायातेमहामुनेअध्व
 हंपतेदेहोस्मियलयासहदर्शने॥१८॥तंदिनेभूरु॥मिहासनसमुत्था
 मपादशौचाचनोदित्तिः॥१९॥युधिष्ठिरोमहासावित्रेयामासतमुने
 ततोवाचमहाभागोमार्कंडेयोमहातपाः॥२॥मार्कंडेयमस्यमासतम

राजभूजितोत्तमपावित्रो आख्यातित्वं तं राजन किमर्थं रुदितं कथा २१
 केनवावीक्रीडीतः कौवा ध्याते किमप्रिये मुधि छिः ३० अस्माकं चैव यः ३१
 तं राज्यस्यार्थं महामुने ३२ तं सर्वं विदित्वा तु चिंतामहमुपागतं प्राप
 उद्यः ३३ पुराजनेन भागं क्षत्रधर्मव्यवस्थितिः ३४ नैवेदं पुराणं पपु
 ध्यमानस्य धीमताः किं पुनः राज्यधर्मेण क्षत्रियस्य धिरो वतः ३५ तदे
 वेहृदये सत्त्वा तस्मात्प्रापं चिंतयेत् न हि केचन ३६ ततो मुधि छिरो राजा
 प्रणम्य शिरसा मुनिं ३७ मार्कंडेयं महात्मानं रुदमाह बभौ च क्लितः मुधि छिः २
 पृष्ठा मिलामहाप्राप्तं नित्यं त्रैलोक्यदर्शनैकं यत्नं महासेनयेन मुन्या ३८
 प्रिकिं त्विषते मार्कंडेयः ३९ पुराजनेन भागं यन्मो पृष्ठा निभारतः ४०
 तमुपाये प्रवक्ष्यामि मुच्यते न किं लिखितं एतं सारं गयोगे च तीर्थं
 चैव मुधि छिः ४१ किं पुनर्नामिणं पुण्यं कीर्तितं हि पुरा विप्रो प्रयागगम
 ने भ्रूयेन राणां पुण्यं मेणः ४२ सर्वपापविनाशाय साक्षात् सर्व फलाय २
 च

३३ अगवन् भो तुमिच्छामि पुरा कल्पे यथा स्थितं ब्रह्मणो देवमुष्णि
 नयथा बलं स्थितं पुनः ३४ भ्रूये प्रयागगमनेन राणां तनुकीं दृशं सुतानां की
 र्तिस्तत्र स्नातानीतं त्रिकलं ३५ कस्मिन्मासे तु न वैव स्नानं कार्यं मुमुक्षु
 मिः तीर्थानि संतितं त्रैव कथं भूतानि वै मुने ३६ विधिना केन गतं तथैव स्नानं का
 र्यं कथं मुनेः क्षेत्रं स्पष्टं माले च क्षेत्रं मार्गं तथैव च ३७ दानं स्य सत्तुं प्र
 नृत्तिं मे सत्तुं मुने मार्कंडेय ३८ कथं विष्णोः तैव स मष्टं तत्र तं सत्तुं
 ३९ पुरा हि भ्रूये विष्णोः कथं मानं मया भूतं आ प्रयागात् प्रितिष्ठानां तत्तुं
 पुरोवासु वेहृदते ४० कं वलाभ्यतरो नागो कागा भवतु मलं का ४१ एतमुजा
 पतिक्षेत्रं त्रिषु लोकेषु विभुतं ४२ अत्र स्नातान तथैव तेन राम सुदबाजिन
 अत्र स्नात्वा दिवं यांति ये मतास्तै पुनर्भवाः ४३ अत्र ब्रह्मादयो देवा रक्षा
 ऊर्वन्ति सर्वे नः ४४ त्वेव बहव स्तीर्थाः सर्वपापहराः भुजाः ४५ वराहः क
 थितुं राजन् बहवर्षं शतैरपि ४६ क्षेत्रेण प्रवक्ष्यामि प्रयागं सत्तुं कीर्तनं ४७
 पश्चिच्छिः ४८ सहस्राणि सदारं सत्तुं जाडुवीर्यमुनां रसति सदा सखिता
 सप्तवाहनः ४९ प्रयागं तु विरोधेण स्वयं रक्षति कासवः ५० उल्लंघयति

रिदेवतैः सह संगतः १२ तं वटं रक्षति शिवः १३ त्रपाणिने श्वरः १४ स्वानं रक्षति
 वैदेवाः सर्वपापहरं भुजं १५ अधर्मं हन्तीति लोकैः नैव गच्छति स देवः १६ यमस्य
 तं पापं यदा तस्य नराधिपः १७ प्रयागे स्मरमाणः स्वसर्वपापानि संशयः दर्शनं
 तस्य तीर्थस्य नाम संकीर्तनादपि १८ मृत्वी केलेन जादापि नरापापं मुच्यते
 पंचकुंडानि राजे द्रमे पापं ये तु जाह्नवी १९ प्रयागं स्य प्रवेशो तु पापं नश्यति तस्य
 लालं योजनानां सहस्रेषु गंगयः स्थिते नरः २० अपि दुःखं तं कर्म चेन्न भते प
 रमां गतिं कीर्तनात् सुखं तेषां पदं दृष्ट्वा भद्राणि पश्यति २१ अवगाह्य च पीला च
 पुनासा सप्तमं कुलं स्वसुखादिजितकोधो अहिंसायां व्यवस्थितः २२ धर्मा
 नुसारं तत्तत्तौ देवद्वाराण्यं जकः गको भुञ्ज्यते नरः स दाभुञ्ज्य को मुञ्जे
 मनसा चिन्तितान् कर्मान् स्मृतः प्राप्नोति पुण्यं ततो गत्वा प्रयागे तु सर्व
 देवाभि रक्षिते २३ ब्रह्मो मां शिवसेना संपित देवाश्च तर्पयेत् २४ कृतान्तर
 जने कामान् पत्रयत्राभिजायते २५ तपनं स्य तु तादेवी त्रिपुलोके पुत्रिं
 तां स प्रागतामहाभाग्यमुनाय वज्रिन्नामः २६ यत्र संनिहितः साक्षात् ३

दादेवमहेश्वरः तु प्राप्यंता उषैः पुण्यं प्रयागं तु मुचिहिरः २७ देवदाने वं ध
 वीः कृपयः सिद्धि कारणं तत्र स्नात्वा तु राजे स्वर्गं लोके वसति ते २८ १० न
 स्य दुरागं प्रयागं तस्य द्वा द्वितीयं यमं प्राप्य २९ ११ राजे
 प्रयागं स्मरमाणः पुनरुदेव भुञ्ज्य तु सर्वपापं भोग्यते न वसं शयः १२
 आतीनां हि दक्षिणां निर्गतं व्यवसायिनां स्वानं मुक्ता प्रयागे तु नाख्यं ये तु
 कदाचन श्रव्या धितोय दिवादीनः कुडो वापि न वेन्न रंगंगय मुनयो मध्ये
 स्नुप्राणान् पश्येत् ३० दीनं कदाचन वलं विविमानैः सुखं वं सै ३१ धर्मी
 रस्मान् प्रोख्यं स्वर्गं मरीयते ३२ दक्षिणा न स भते कामान् वदेति मुनिपुंगवः ३३
 सर्वरत्नमयै दिव्यैर्नानाध्वजसमाकुलेः ३४ वरांगना सभाकोले मोदते भुज
 ले सुगोः गता वदित्र निर्घोषैः प्रसुप्तं प्रतिबोध्यते ३५ यावन्न स्मरते जन्मता
 वस्वर्गं मरीयते ततः स्वर्गं पश्यिन्नष्टः स्त्रीणां कर्मा दिव्यं सुतः ३६ हिरण्यरत्न
 संभर्तुं समर्था नायते कुले तदेव स्मरते तीर्थं स्मरणात्तत्र गच्छति ३७ द्वा स्वो
 यदिवोरण्यं विदेशे यदिवामृदे प्रयागे स्मरमाणोऽपि यस्तु प्राणान् पश्येत् ३८

ब्रह्मलोकमवाप्नोति वदन्ति कविपुंगवाः स्वर्गका मपला वक्षामहीयवदिरण
 यी १०-कर्मवो मुनयः शिवास्तत्रोपासयति स्थासतस्युत्तरे स्वमेव दानि
 व्यास्तरे भुजे ११ मोदते कृषिभिः साधु सुहृतेने कर्मणा साधु चारणगंध
 वीकृष्यते दिवि देवता १२ ततः स्वर्गोपरि भवेत्तु जेहरीपतिर्भवतः ततः भुवः
 निकर्माणि चिंतयस्व पुनः पुनः १३ गुणवान्वितसे पुनो न वती तेन संशयः
 कर्मणा मनसा वाचा स च धर्मप्रतिष्ठितः १४ गणय मुनयो र्मथे यो चेत्ते प्रति
 पद्यते सुवर्णमणिमुक्ता च यदिकान्यं प्रतिगृहं १५ स्वकार्ये पितृ कार्ये वा देव
 ताभ्यर्चयेत्पि वा निष्कलं तस्य तर्त्ति च यावत्साले मभ्युति १६ एवं तीर्थे न ग
 र्हाया सुखेन वापतेन पुनः निमित्तेषु च सर्वेषु अप्रमत्तो भवेद्दिनः १७ कपिला
 पाद तावर्णयस्तु च नु प्रयच्छति सुवर्णं श्रीगोरोष्वरौ कोस्य दोहापवस्थि
 नी १८ गणय मुनयो र्मथे यस्तु गोत्रे प्रयच्छति सुवर्णमणिमुक्ता च गजम
 भ्रातृका पुनः १९ ब्राह्मणेभ्यः प्रदद्यात्तस्य पुण्यमनंतं कृपया गोत्रो विवेका
 तं ग्राहयिष्याय विधिः २० भुक्ता बंधुरं शांतं धर्मं तं वेदपाठं सा गोस्त

४

विष्णुसंस्तुतं २१ सौप्रदाते व्यांगं गयमुनसंगमे २२
 का संक्षिप्तमहाहं रि रत्रा नि विविधानि च यावद्गोमार्गितस्यागोः
 सेति गात्रेषु सत्तमे २३ ला वदुर्मे सतस्याणि स्वर्गलोकमहीयते २४
 सोले भते जम्बसा गोस्तत्राभिजायते २५ न च पश्यति तं धारं नर
 केतेन कर्मणा उत्तरात्स कुरुभ्याप्यमादते काले मर्त्ये २६ शांतं सु
 हस्य भ्योदया क्रौरे को च पयस्वि नी पुत्रा व दारा नस्तथा भू सान् नी
 रकोपातिता रयेत् २७ तस्मात्सर्वं प्रदानेषु गोदा नेतु वि शिष्टं ते
 दुर्गमे नरके चो रे महापातकसंभवे २८ गोरे वरं दत्ता कुरुते त
 स्मा देया द्विजातये २९ इति प्रयाग महाहं सेते तीया ध्यातः ३० या ध्यातु
 ३१ नी ३२ यथा यथा प्रयागस्य माहात्म्यं कथितं तया ३३ तया तं पा प्र
 मुच्ये हं सर्वपापैर्न संशयः ३४ न गवने केन विधिना कर्तव्यो धर्मसं
 चयः प्रयागे यो विधिप्रोक्तः तस्मै ब्रह्ममहापुने ३५ मा कं डे य
 कथयिष्यामि ते वसती र्थया चायथा क्रमो ३६ आर्षेणैव विधानेन य

यादृश्ययाभ्रते ३ प्रयागतीर्थयात्रायीयेति नरः क्वचित् बलिर्वै
 समाहृतः ३२ गुत्स्यापियसिल ३४ नरैव सतेष्वे गवांश्चोदितोत्तराः
 सलितं च न ३५ उतिपितरस्तस्येदिनः ५५ यस्तु पुत्रोत्तयादाय न वाधवान्
 पयेत्तदा यथाप्नोते तदा सर्वदा न विप्रपुत्रपयेत् ६५ तस्मै नो भोताद्गमके
 धानेन यो नरः विफलं तस्य तीर्थे तु तस्माद्धाने तु वने ६५ तस्मात्पुनर्योर्मध्ये
 यस्तु केनोपपद्यति आर्षणं ब्रह्मदेन यथाति न व स भवे ७५ तस्य पशपति
 चोर न रवेन कर्मणा उनेरास्तु न गवां मादते काले मस्यै ८५ पुत्रोत्तरा
 अले न ते धर्मिको न स्युत्तु न ९५ तत्रदानं प्रदातव्यं तथा विभवतः १०५
 तेन तीर्थे फले चैव वृद्धे तेन न संशयः स्वर्गेति धृतिराजेंद्रया वदाहूतं संप्र
 वं ११ वदन्ते स मासाद्यस्तप्राणा मरित्य जेतु सर्वास्त्रोका नतिने
 म्य रुद्रलोके संगच्छति १२ यत्र ते द्वादशादित्यास्तपते रुद्रमाश्रिता गनि
 दंति जगत्सर्ववटमूले न दक्षते १३ नष्टं च द्राकै पवनं यदा चैका
 वज्रगतं स्तपते तत्रैव विस्तुभ्यजमानेषु नः पुनः १४ देवदानवगण

यीः कृषयः सिद्धचारणाः सदा सेवन्ति त तीर्थे गंगायमुनसंगमे १५ ततो
 गच्छेत् राजेंद्र प्रयागं संस्मृतं वयत् तत्रैव रुद्रादयो देवादिशैवदिगीश्वराः
 १६ लोकापालाश्च साध्याश्च पितरो लोकसंगतः सुननुमारप्रमुखस्तथै
 वापरमर्षयः १७ अग्निराष्ट्रमुखश्चैव तथा ब्रह्मर्षो वरुणः तथा नागः सुप
 र्णाश्च सिद्धाश्च कृषयश्चैव १८ सरितः सागराः शैला यथाविधा धर
 त्तथा हरिश्च भगवानास्ते प्रजापतिरस्तुतः १९ गंगायमुनयोर्मध्ये
 चिद्याजघनं स्मृतं प्रयागे राजशार्दूलत्रिपुलेषु विश्रुतं २० अतः उत
 तमनास्ति त्रिपुलेषु भारताश्रवणा तीर्थे राजस्य नाम सेकं तेनादितिराम
 तिका लेभनादापिनरः पापाप्रमुष्यते तत्रातिवैद्यः कुर्वी संगमेशसित
 व्रतः २१ तु यं फलं मवाप्नोति राजस्य भवे मेधयोः नवे देवै न तात न
 तीर्कवचनं हविः २२ मनि रूतमणीयाते प्रयागं गमने प्रतिदश तीर्थे स
 स्वातिषष्टिको घस्तथापरः २४ उपोसते सदानं तत्र गच्छतु पांडवः २५
 वास्तानि धमात्रेण सततं कुरु नंदन २५ यागतिर्यो गयुते स्य सर्वं
 ॥ मनीषिणः ॥ सागतिरूपजतः प्राणान् गंगायमुनसंगमे २६

नते जीवन्ति लोके स्मिन् पश्यन्तु भिक्षुः यो प्रयागं न संश्रामाः त्रिषु लोकेषु वा
 स्थिताः ॥ २० ॥ एवं दृष्टुं न तस्यैव प्रयागं परमं पदं मुच्यते सर्वपापभयो शशांक
 उवाच ॥ २० ॥ केवलं भवति शशांक यमुना दक्षिणे तत्र नद्यान्वा च पात्ना
 च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ तत्र गच्छातुं तस्यां महोदयस्य धीमतेः नर
 स्तारयते सर्वदोषान्नदशापराधैः ॥ २२ ॥ स्यान्निवेकं तु नरः सो भवेत्
 फलं तस्मै तस्य मूलं कर्म वा प्रीति यावदाहृतं संपूर्वं ॥ २३ ॥ पूर्वपापैर्मुक्तो गौ
 यो त्रिषु लोकेषु भवति कृपयैव तु सामुद्रं प्रति एतेन च विभ्रंताः ॥ २४ ॥ ब्रह्म
 चारी जिते को धर्मिस्तत्र यदिति प्रति सर्वपापविमुक्तस्तस्मै तेषु
 फलेभ्यो भवेत् ॥ २५ ॥ उत्तरेण प्रति एता तन्मगीरयास्तु पूर्वतः तं संप्रतप
 ना मतीये त्रैलोक्ये विभ्रंते ॥ २६ ॥ अथ नैधपत्तं तस्य स्थानं नो वस्य भार
 तं हं सर्वजिने लोको जायते मानसं शयः ॥ २७ ॥ यावत्तु अस्मत्संभ्रंता
 वस्त्वर्जमहीयते उर्वशी पुलिते नरेभ्यः विपुले तं संपादयेत् ॥ २८ ॥ परित्यजति
 चः प्राणान् मृणुते स्यात्पियसूतं ॥ २९ ॥ उर्वशी तु सदा पश्येदे
 च ॥ ३० ॥ सर्वे तस्मिन् निःसार्कं स्वर्गलोके न राधिप उर्वशी तु सदा पश्येदे

वलोके न रोचते ॥ ३० ॥ अथ ते सततं तत्र कृषिं गंधर्व किं नरे ततः स्वर्गं
 विभ्रंतेः क्षीणकर्म दिवपुते ॥ ३१ ॥ उर्वशी सह शशांको तु कया नो लभते शत
 मध्ये नारी सह स्थाणो भवति ॥ ३२ ॥ को वीर्यपुत्रादेन सु
 शोभो परिबुध्यते ॥ ३३ ॥ तु विपुला न भोगा न तृतीयं च लभते पुनः ॥ ३४ ॥ अ
 यं संध्या वंद्यं मयैव लोको जिते ॥ ३५ ॥ उपासते भुजिः संध्या वंद्यं लोके
 मवापुयाते ॥ ३६ ॥ कुशावरधरो नित्यं नियतः सुजिते ॥ ३७ ॥ एककाले तु
 भुजा नीमासे भोगवती वसेत् ॥ ३८ ॥ सुवर्णाक्षितानां तु नारीणां लेनं यो
 ते शतैः पृथिव्या आसमुद्रया मही भोगपतिर्भवेत् ॥ ३९ ॥ अथ न भोगे स मा
 युक्तो दाता भवति नित्यं शशांको विपुला न भोगा न तृतीयं सदा तेषु
 नः ॥ ४० ॥ कोटिनी र्थं समासाद्य यत्तु प्राणाभिरियजेत कोटि वषं सह स्वा
 नां स्वर्गलोके महीयते ॥ ४१ ॥ ततः स्वर्गं स विभ्रंतेः क्षीणकर्म दिवपुतेः
 सुवर्णमणिमुक्ताद्यैः कुले जायेत स पवान् ॥ ४२ ॥ सत्याभिषेको भुवनैः सो
 भवेत् फलेभ्यो भवेत् ॥ ४३ ॥ अथ न भोगे स मा युक्तो दाता भवति धार्मिकः ॥ ४४ ॥
 चतुर्वेदेषु यत्तु सत्यं वादीषु यत्तु अहीसायां तु यो धर्मो गमनादेव

ततश्च एतत् ५५ ततः शतमुणः प्रोक्ता कारपापुतराणि नि । ततः शतमुणः
 प्रोक्ताः गंगा यमुने संगमे ५५ सहस्रमुणः तासां विभवेष्वाग्निमवाहिनी
 स्तराज नदरीनादेव बृहत्सहस्रापराणि ५५ पश्चिमाभिमुखी गंगा का
 सिंध्या सहस्रगता हंतिकये जेतं पापं समावेत् ५५ तत्राभा ५५ कुरुक्षेत्रं स
 प्रागंगा यत्र कुनो वगादिता कुरुक्षेत्रं दशमुणः यत्र विधेयं संपुता ५५
 यत्र गंगा प्रतापता बहुती यानुमागता सिद्धिं जेतं ततः त्रैलोक्यं का यो
 विनाशमा ५५ क्षितौ तारयते मर्यादास्तारयते षड् दिवि तारयते
 देवान् तेनेऽपि यमास्तारयते ५५ यो युरस्थिभिर्गंगा यो यस्त्विति हंतरे
 न तावद् बृहत्सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ५५ तीर्थानां परमतीर्थं नदी
 नापरमा नदी प्रोक्तं सर्वभूतानां प्रेक्षापातं किनामपि ५६ सर्वत्र सु
 धा जगतां विषुस्मानेषु दुर्लभा गंगा द्वारे प्रयागे जगतां गतां रसं गमे ५७
 त्रिपुस्ताला दिव्यांति येषु तास्तपुर्नवाः सर्वेषां मेव भूतानां पापी
 पतत चेत्ततो ५८ गतिमन्नेषमाणा नो नास्ति गंगा समा गतिः पवित्री
 गोपवित्रं तु मंगला नो तु मंगलं ५९ महेश्वर शिशोः ब्रह्मा सर्वेषां पतराः
 भुजाः सिता सिता च या धारा सरस्वत्या विमिश्रिता ६० तस्माज्जि वि- 6

५२
 सुलोकस्य स्थित्वा सर्वजैवे ५२
 ला सर्वेषां पेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ५३ मानसेनामतीर्थं च गंगायाश्चो
 तरे तदे त्रिरात्रोपपितः स्वात्मा सर्वत्र कामानवाप्नुयात् ५४ गोमूत्रं हिरण्य
 दात्रेन यत्सलेश्च पुत्राश्च सतः सलमकाशेति स्तुतीर्थं स्मरते पुनः ५५ पु ५
 कामो वासको मोवा गंगा यो यो विपद्यते मृतः सलं प्रति स्वर्गं नरकं च न
 पश्यति ५६ अष्टादश लोकां संगीतैः सुतास्तो प्रतिबुध्यते हं सुसारसपुत्रेन
 विमानेन सगच्छति ५७ बहु वर्षं सहस्राणि स्वर्गं राजेद्रुजं हितं तत्स्वर्गं
 सरित्रं क्षीणकर्मो दिव्यं भूतं ५८ सुयत्नेन हि मुक्ता ये जायते विपुले सु
 जे ५९ क्षीणं स्वर्गं स्वर्गादि तीर्थं शतानि च ६० माघमासे तु गच्छेत्तुं गंगा य
 पुनः संगमे गवो शतं सहस्रं स्य सप्त मृतं च यत्सर्वं ६१ प्रयागे माघमा
 से तु अहं स्नातस्य तत्सर्वं गंगा यमुने यो मे ध्ये को ह्यग्निं यस्तु साधयेत्
 ६२ अहिनां गोसु रोगश्च पंचै द्विष्यस्व मथितः पापं तिरं मरुपां सातस्य
 गावेषु धीमतः ६३ तावद् वर्षं सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ६४ ततः स्वर्ग

जामतः १३ प्रमाणेका गति स्म्ये स्ते जेत त्वही म हा मुने मार्कंडेय उवाच ॥ १४ ॥
 जन्म हा मुने सर्वपाप प्रणाशने १५ मार्कंडेय उवाच ॥ १६ ॥ प्रमाति विजिते ॥
 मुन्ये त सर्वपापे भोग्य पादित्व स्वर्ग मुन्य १५ मुन्ये त्व प्रये तो भला अति सः ॥
 उपाचितः मुन्ये त सर्वपापे भोग्य सपरम पद १६ विभ्रं भूता त्वा ना तु प्रया
 जे ॥ १७ ॥ तत्फलं त्रिकाले मेव स्थायी त आहारं भक्षयेन्ना चरित १७ त्रिभिर्मासैः प्र
 मुन्ये त प्रयागे तु नक्षत्रायः अता ने न तु य स्ते ह ली र्य या जादिक भवेत् १८ सर्व
 कर्म सम ध्यस्तु स्वर्ग लोक म हीयते स्मिन् तु ले जेत ते सं धने धाम स पा कु ॥
 १९ ॥ एवं सति न सं पूर्णः सदा जवति भोगवान् तादित तापित र स्मिन् नरकः ॥
 तम हा २० धर्मा नु सार ते ले तो एव त स्ते पुन पुन ॥ ले स्त्री धार्म मया ख्याति मु
 ह्य मे ते सनातने २१ मुधि धि र २२ अ ह्य मे स फलं ज म् अ ह्य मे स फलं कु ल
 प्रो तो स्म्य तु ग ही तो स्मि द र्श ना दे व ते मुने २३ ल द री भा तु धर्म स न मु तो हे
 बा ध वि वि षा त र दानि वे दि बा स्तानं भगवन् ग ते कि म्पि वं २४ मार्कंडेय ॥
 द्या ते स फलं ज म् दि द्या ते ता रि ते कु लं की र्त्त ना ई दे ते पु ए भू ला षा पं पू ल श्ये ॥
 ति २५ मुधि धि र उवाच ॥ य मु ना यो च वि पु लं किं फलं च म हा मुने ए ते मे स र्व

मारणा दि य पा दृष्ट व पा भु तः २५ मार्कंडेय या जेत पन स्व सु ला दे वी त्रि भु लो
 के तु वि भु ता सि मा ग ता म हा ना ग य मु ना य ज नि म्म गा २६ ये मे व नि स्त ता ग गा ते
 नै व य मु ना ग ता यो ज ना नां स ह स्ते षु की र्त्त ना सा प ना शि नी २७ त ज स्ता ला च
 प ला च य मु ना यो मु धि धि र की र्त्त ना इ भं ते पु लं द द्वा ज प्रा णि प श प ति २८ अ
 व गा ह्य च पी पु ना सा स प मं कु लं प्रा णं स स ज नि य स्त त्र स या ति पर मां ग ति २९
 त ट ३० अ ग्नि ती र्थे नि ति र य्या तं य मु ना द क्षि लो प श्रिय मे ध र्म रा ज स्व ती र्थं ल न रं स्म र्ते
 ३१ त ज स्ता ला दि वं यो ति ये म् ता स्ते पु न र्भ वा ॥ ए व ती र्थं स ह स्था णि य मु ना रं सि
 त त ट ३१ उ त्तरं तु प्र व र्त्त या मि आ दि स स्य म हा स नु ॥ ती र्थं नि रं ज नं ना म् व द्दे
 वाः स वा वाः ३२ उ पा स ते स दा सं ध्या त्रि को लं ३३ मु धि धि र दे वाः से वं ति
 ता ती र्थं ये वा नै वि षु धा ज नाः ३४ अ द्वा ना प दो म्हा कु र ती र्थो नि षे च ना
 अ ये च न ह व स्ती र्थः सर्व पा प ह राः स्म ताः ३५ ते षु स्ता ला दि वं यो ति ये म् ता स्ते
 पु न र्भ वा ज ना च य मु ना चै व उ जे तु प फ लं स्म र्ते ३५ के व लै ये ए भा वे न नां ग
 सर्व त्र प ज्य ते ए वं कु रू षु की ते य सर्व ती र्थो नि षे च ने ३६ या व द्जी व स ते पा पे
 त र्त्त ना दे व न श प ति य स्ति व नं क ष्य मु ह्या य प ठ ते च भू ता ति च ३७ मु न्ये मे स

विप्रापि योऽस्य लोके स गच्छति ॥ इति ॥ १२ ॥ प्रधाने हेतुं वक्ष्यामि
 ति शतानि निवृत्तानि च १. सर्वे पुण्याः पवित्राश्च गतिश्च परमास्तुताः २. पवित्रा
 मेभिर्बरेण्ये अंतरिक्षे च मुत्तमे ३. त्रेयाणां मणिलोका नोक्तुं सौत्रं विशिष्यते स्त
 वाणिता निसेष्य कथमेकं प्रशंसति ३. अत्रमाणा तु तत्रोक्तं अत्रैव मनुत्तमे
 गतिश्च परमा दिव्यो योगोऽप्येव यो किं तान् ४. केन च मययोगेन बहु धर्मैः
 शशस्ति एतन्ने संशयो ब्रूही यथादिष्टं यथा श्रितं ५. मार्कंडेय ०. अत्रैव न क
 र्त्तव्यं प्रसक्तमपि यद्भवेत् नरस्या अर्द्धधा न स्य पापोपहत भेतसः ६. अत्रैव
 धानो न भुविर्दुर्मति स्त्वक्तमंगलः एते पातकिनः सर्वे तेने देभाषितं त्वया ७
 हा ५. अत्र प्रयागं मोक्षं यथा दृष्टं यथा श्रुतं प्रयागं अपराधैः च यथा न्यत्संभ
 वीष्यति ८. यत्संबो न्यदं दृष्टं यथा दृष्टं यथा श्रुतं शास्त्रं प्रमाणा ह्येतानुदु
 ते योग आश्रयः ९. क्लिप्तते चापरस्मिन्नैव योग मवाप्नुयात् जन्मांतरसह
 स्वयं योगो रये तथानवाः १०. यथा योग सह स्वेण को लोभो मानोऽयः ११
 सुसर्वाणि रक्षाणि ब्रह्मणेभ्यः प्रपद्यति ११. तेन दानेन दत्तेन योगो लभेत मानवैः

प्रयागे तु मत्स्ये दं सर्वं भवति नान्यथा ॥ १२ ॥ प्रधाने हेतुं वक्ष्यामि
 दधानोऽति नारत यथा सर्वेषु भूतेषु सर्वं चैव च दृश्यते १३. ब्रह्मैवापि पक्षि
 चिद्ब्रह्ममिति बोध्यते एव सर्वेषु लोकेषु ब्रह्म सर्वेषु प्रपद्यते १४. तथा सर्वेषु
 भूतेषु प्रयागं पूजयेदुत्तमः पूजयेत्तीर्थं राजस्य सत्यमेव युधिष्ठिर १५. व
 स्त्राणि स्मरते निसे प्रयागं तीर्थं मुत्तमं तीर्थं राजमनु प्राप्य न चान्य किंचि
 द्दहति १६. को हि देवत्वमासाद्य मनुष्यत्वं चिकीर्षति अनेनैवोपमानेन
 त्वं वा स्मरिष्युधिष्ठिर १७. यथा पुण्यं तमेनास्ति तथैव कथितं मया युधि
 स्थिर उ०. श्रुते वेदं त्वया प्रोक्तं कथ्यमानं पुनः पुनः १८. कथं यत्नेन संप्राप्तिः
 स्वर्गवास्तु कर्मणा दत्ता वैलभते जोगा नृव्यापय न कर्मणा फलं १९. ता
 नि कर्माणि पृथानि पुनस्तप्राप्यते मही मार्कंडेय २०. अत्र राजन महाबाहो
 यथा तैत्तिरीय मही २०. गामे ग्री ब्राह्मणं शास्त्रिको च न स्तिति स्त्रिया २१. मा
 तरे पितरं चैव ये निदंति नराधमाः २२. न ते धामार्थं वगमनं निवमर
 प्रजापतिः २३. एवैवो गस्य संप्राप्तिं श्याने परमदुर्लभं २४. गच्छति नरकं वि
 रये नराः पापकर्मणि हस्त्य भवगमनं ह मूलिमुत्तमं दिक् च न २५ ॥

परोक्षं पुरातनं यस्तु पश्चादाद्ये प्रवर्तते न तेन चेति वै स्वर्गं दाता सो यत्र नो
 गिनः २४ अनेन कर्मणा युक्ताः प्राप्य ते नर केधमाः ॥ एवं यो गं च धर्मं च
 दाता रं च युधिष्ठिर २५ यश्च सत्यं मत्सं च अस्ति नास्तीति यस्तु तं नि
 युक्तं तु प्रवक्ष्यामि यथा ह स्वयमेव श्रुतम् ॥ २६ ॥ अणुराजं प्रवक्ष्यामि
 माहात्म्यं पुनरेव तु पुष्करं नैमिषे चैव गोतीर्थे सिंधुसागरं ॥ मोघाश्चै
 वं कंचैव गंगासागरं मेघचक्रेते चान्ये च वेहवो येऽपुष्पाः ॥ शिरोभूयाः २
 दशतीर्थे सहस्राणि त्रिंशत्कोट्यस्तथा पराः ॥ प्रयागे स स्थिता नित्यं मे
 व माहूर्तमीधितुः ३ त्रिणिषोऽप्यग्निं कुंडानि तेषां मध्ये तु जाह्नवी ॥ प्रया
 गादपि निःक्रान्ता सर्वतीर्थे नमस्तु ता ॥ तपनस्य सुता देवी त्रिषु लोके
 षु विश्रुता ॥ गंगायमुनया साङ्गं संयता लोकावनी ॥ ५ ॥ गंगायमुनयो
 योऽपि व्याजघनेऽस्मत् प्रयागे जघनेऽस्यां तमुपस्थमप्योधिदुः ६
 प्रयागराजशार्ङ्गं लंकानाहं तिष्ठेऽशिं पीतस्रः ॥ कौप्यं च कौटिश्चैती
 र्यानां बाधुरवती ॥ ७ ॥ दिवि भुव्यं तरि क्षेचत सर्वं जाह्नवी स्मृता ॥ ११

प्रयागे स मधिष्ठाने कैवल्यं च तरो प्रभो ॥ ८ ॥ योगवत्पयवाचैषा वेदिरे
 रवा प्रजापतेः तत्र वेदाश्च यज्ञाश्च मूर्तिर्मैता युधिष्ठिर ९ ॥ प्रजापतिमुपा
 संतेऽष्वयश्च तपोधनाः युजते कतुभिर्देवाः ॥ तथा च केधमा नराः १० ॥
 अतः पुण्यं समेनास्ति त्रिषु लोकेषु भारते ॥ प्रभावा सर्वतीर्थेभ्यः प्रभवत्य
 धिकं विभो ११ दशतीर्थे सहस्राणि तिस्रः कोट्यस्तथा पराः ॥ पुत्रं गं
 महागंगा सदृशं ततो वने १२ सिद्धं क्षेत्रं चाविशे यंगं गतीर्थं समन्वितं ॥ १३ ॥
 दंसं विजानीया साधूनामात्मजस्य च १४ सुहृदस्य जपे लोकेऽत्रिंशस्य नु
 १५ तस्य च १६ धन्यमिदं स्वर्गं मिदमेधमिदं सुरवि १७ १८ पुण्यं मिदं धर्मं
 पावने धर्ममुत्तमं १९ मत्स्नानादिर्दुष्टं सर्वेषां प्रणशने १५ ॥ अथीत्येव वि
 जोष्ये तन्निर्मलः स्वर्गं प्राप्नुयात् ॥ यस्तियं अणुराजं जित्यं तीर्थं पुण्यं प्रदेऽयं ॥
 १६ जातिस्मरत्वं लभते नो कष्टं यमो दत्ते प्राप्य ते तानि तीर्थानि स हि शि
 शानुदृशि ॥ १७ ॥ स्नाति तीर्थेषु कोरव्यं न च वज्रगतिर्भवेत् ॥ १८ ॥ यात्रे सम्य
 कं पृष्टेन कथितं वैमया विभो १९ पितरस्तारिताः सर्वे तथैव च पितामहाः ॥
 प्रयागं स्वतु सर्वे ते कलानाहं तिष्ठेऽशिं पीतस्रः १९ ॥ एवं तानेव योगं च तीर्थं चैव

युधिष्ठिरः बह्वैश्वर्यं ननु ज्येष्ठे न ते मातिपरागतिः २० त्रिकाले च जपयन्तानं स्वर्गं
 लोके गमिष्यति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 युधिष्ठिरः ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 रव्यादि पथादिमम तारयेत् १ मार्कंडेयः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 स्त्रियं मिदं जगते ब्रह्मविष्णुस्तथाशिवो देवताः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
 तिष्ठता निष्ठावरं जगमे च यत्तायेता निपरे लोके विष्णुः सर्वधर्मे प्रजाः ॥
 ३ कर्मात्तेन स्वप्ने हि रुद्रः सहरते जगत् ॥ तदा हरति वायुतेन कदाचिदि
 नरपतिः ४ ॥ श्वरः ॥ सर्वभूतानां यः पश्यति स पश्यति ॥ यत्नेनात्रेति एतं
 तेषां तिपरमा गतिः ५ प्रयागे वसते येन ब्रह्मविष्णुमते श्वरः ॥ कारणात्तत्पुत्र
 तेषां मि ॥ ६ ॥ तत्तं पुच्छिष्टिः ॥ पञ्च योजन विस्तीर्णं प्रयागस्य तु मेडलं
 तिष्ठति रक्तकायं त्रपापकर्म निवारणात् ॥ ७ ॥ तरेण प्रतिष्ठाया तं यद्वा
 ब्रह्मतिष्ठति महे श्वरे वदेत् ॥ तत्तिष्ठति परमेश्वरः ॥ ८ ॥ ततो देवाः सजं धर्मोः
 सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ रक्षन्ति मेडलं नित्यं पापकर्म निवारणात् ॥ ९ ॥ यस्मिन्
 यस्मिन् स्वर्कपापं नरकं नैव पश्यते ॥ एवमुक्त्वा च विष्णुश्च प्रयागे निर्यामी ॥ १० ॥

१२

श्वरः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 दाहं तस्युक्ते ११ ॥ वेवायेव नः सर्वे तिष्ठति च युधिष्ठिरः ॥ २१ ॥ युधिर्वी बोध्यते वी
 यो देवैस्तैः त्रिभिः सदा १२ ॥ प्रजापतेरिदं तं ३ प्रयागमिति विश्रुते ॥ १३ ॥ युष्म
 पवित्रं च प्रयागं च युधिष्ठिरः १३ ॥ स्वराज्यं कुरुतां जेद्रात्रातभिः सहितो न च
 १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 त्रातभिः सहितः सर्वे प्रोपचासरुभायेयाः ॥ वासराभ्यो नमस्तु युगु रुदे वा
 श्वतर्पयेत् १ ॥ वासुदेवापि तत्रैव शरणं नाभ्यागतस्तदा ॥ पांडवैः सहितैः
 सर्वैरुज्यामानः समाभवः ॥ ब्रह्मर्षयः सहितैः सर्वैरभिधिचि युधिष्ठि
 रे १ ॥ तस्मिन् तरे चैव मार्कंडेयो नरामुनिः ॥ ३ ॥ ततः स्वस्ती ति चोक्त्वा तु
 साणादाश्रममभ्यगात् ॥ युधिष्ठिरोपि धर्मात्मा भ्रातृभिः सहितो वसत् ॥ ४ ॥
 महादानं ततो दत्त धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यस्मिन् देवः ॥ यमुष्ठाये माहात्म्ये पठ
 ते नरः ॥ ५ ॥ युष्मते सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ वासुदेव उवाच ॥ मम वाक्य
 श्रवणं व्यलयास्त्रे हातं युधिष्ठिरः ॥ ६ ॥ नित्यं जपस्यत्तु वै प्रयागे विगतं श्वरः ॥
 प्रयागे स्मरन् वै नि समस्माकं न युधिष्ठिरः ॥ ७ ॥ स्वयं प्राक्यसि राजेद्रस्वर्गलो

५५

५५

५५

५५

५५

कंनसंशयः प्रयागं मुनयोगे त्ववसते वापि यो नरः ८ सर्वपापविभु
द्राह्मरूढलोकं सगच्छति प्रतिग्रहादुपावृत्तः सेतुष्टः येन केनचित् अहंका
राजिबन्धेन सतीर्थफलमभ्युते ९ अकोपनश्च राजेन्द्रससवादीदृढवृत्ता
आत्मोपभ्येन ते पुसतीर्थफलमभ्युते १० सवयः कितवः प्रोक्ताः देवभ्यापि
यथाक्रमं नेह शक्यं द्रिदेण यत्प्राप्तुं नहीतले ११ बहुपकरणयत्ना नाना
संभारविस्तराः प्राप्यते पार्थिवे रेतं समुद्रैर्वा नरैः क्वचित् १२ यो दारिद्र्ये
प्रविष्टः शक्यः प्राप्तुं नरेश्वरं तु लोभसफलैः पुण्यैः श्रुतत्वं युधिष्ठिर १३
ऋषिणां परमं गुह्यं इदं भारत सत्तम तीर्थानुगमनं पुण्यं यत्नेनैव विशिष्य
ते १४ दशतीर्थं सहस्राणि षष्ठीकोट्यस्तथापरा ॥ माघमासे गमिष्यंति प्रया
गं नरसत्तम १५ स्वस्वो भवमहाराज भुक्ता राज्यमकंदकं पुनर्वर्षसिरा
जेंद्रयजमानो विशेषतः १६ नारद उवाच ॥ इत्युक्त्वा तु महाभागो मार्कंडेयो महा
तपा ॥ युधिष्ठिरस्य नृपतेः तत्रैवातिरधीयते १७ नारदोऽपि गतः सुखा प्रया
गाग्निमुखस्तदा तत्र स्नात्वा च जप्त्वा च विधिदृष्टेन कर्मणा १८ दानं दत्वा हि
जाते भ्यो गतोऽस्य भवने तदा ॥

नंदिकेश्वर उवाच ४